

Hom. II. 9.9-78

Text Original:

Ἄτρεΐδης δ' ἄχει μέγαλω βεβολημένος ἦτορ
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ δὲ βοᾶν: αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες: ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος
ἦ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ: 15
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα:
'ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολιῶν κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει: τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες:
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν:
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.'
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν: 30
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης:
'Ἄτρεΐδη σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἦ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῇ: σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσι
φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα: ταῦτα δὲ πάντα 35
ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω:
 σκήπτρω μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι' οὕτω που μάλα ἔλπει υἷας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι
 ἔρχεο: πᾶρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἶ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλάι.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν:
 νῶϊ δ' ἐγὼ Σθένελός τε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμων
 Ἴλιου εὕρωμεν: σὺν γὰρ θεῶ εἰλήλουθμεν.'
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵπποτα Νέστωρ:
 Τυδεΐδη περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει: ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μῦθων.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
 ὀπλότατος γενεῆφιν: ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 'ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι: οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει', οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπ' αὖ τ' ἐφοπλισόμεσθα: φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι: αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἀτρεΐδῃ σὺ μὲν ἄρχε: σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν: ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές, 70

πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι:
πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεται ὅς κεν ἀρίστην
βουλὴν βουλεύση: μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλά: τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.'